

หนังสือผูก

วัดศรีอุบลรัตนาราม นับได้ว่าเป็นแหล่งรวบรวมพระไตรปิฎก วรรณคดี และอื่นๆ ที่มีคุณค่า หาได้ยาก เช่น มุลกระจาย ที่เหลืออยู่เพียงไม่กี่ฉบับในประเทศไทย ส่วนหนึ่งได้รับการอนุรักษ์แล้ว

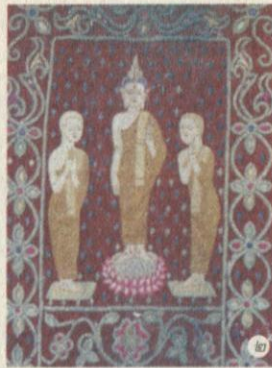

๑. ผ้าห่อคัมภีร์ ผ้าขึ้นทิว เทคนิคยกมุก (ยกเส้นยืน) จกไหมเป็นลายหน่วยสีต่างๆ
๒. ผ้าห่อคัมภีร์มีฝารองขับ กุโครงไม้ไผ่ เทคนิคขัด (ยก) ดิ้นทอง ลายกรวยเชิงหรือดินตวย เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะท้องถิ่นอุบลราชธานี
๓. ผ้าห่อคัมภีร์ลายเครือเถา และกรวยเชิง ปักแบบจีน มีฝีมือประณีตแสดงความชำนาญอย่างสูง
๔. ผ้าห่อคัมภีร์ ผ้าลายอย่าง (รัตนโกสินทร์ตอนต้น) เดินเส้นด้นทอง ตามลายขอบทั้งหมด เป็นลักษณะพิเศษหาพบได้ยาก
๕. หนังสือผูกห่อด้วยผ้ายกทอง จกด้วยไหมสีต่างๆ (อนุรักษ์แล้ว)
๖. ผ้าห่อคัมภีร์แบบขึ้นทิวคั่น ไหม หัวขึ้นจกดาว เอกลักษณะเฉพาะท้องถิ่นอุบลราชธานี

ผ้าห่อคัมภีร์

ผ้าห่อคัมภีร์ เป็นเครื่องบอกฝีมือทางด้านการปักทอ ของชาวอุบลราชธานี สะท้อนวัฒนธรรมการแต่งกายในอดีต

นอกจากนี้ ยังปรากฏร่องรอยทางด้านการเมืองการปกครองในอดีต เช่น ผ้าสมปักปุมหรือผ้าลายอย่างซึ่งเป็นของพระราชทานตามชั้นยศของขุนนาง ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

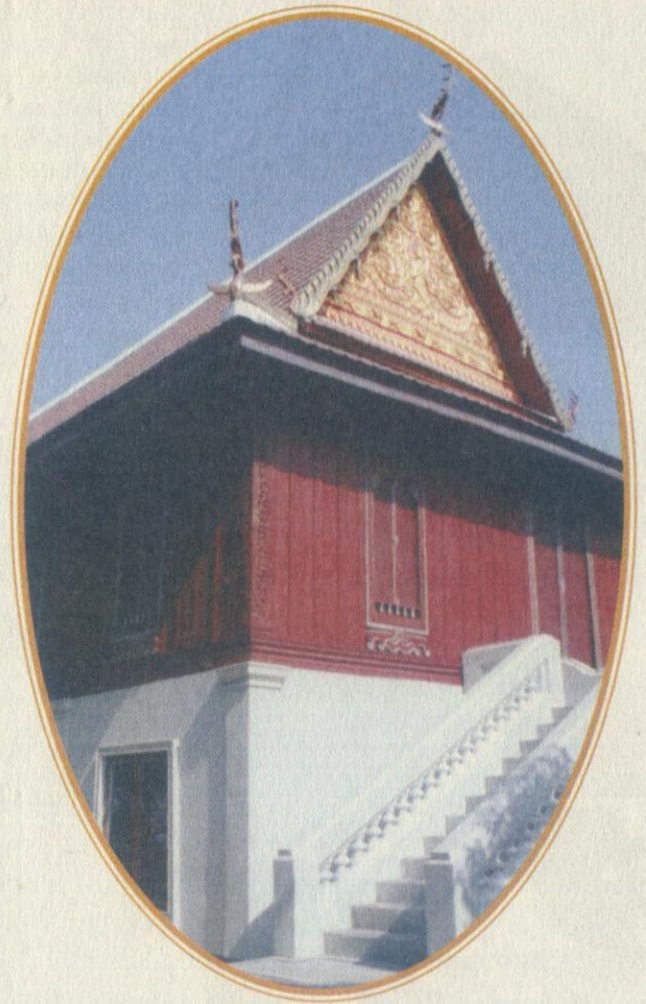

๑. ผ้าห่อคัมภีร์ชนิดต่างๆ
๒. ผ้าปักด้วยไหม และดิ้นทองรูปพระพุทธรูปเจ้า และพระอัครสาวก ชาย ขว
๓. ผ้าสมปักปุมไหม เทคนิคมัดหมี่
๔. ผ้าลายอย่าง (พิมพ์) เดินเส้นทองตามขอบลายทั้งหมดเป็นลักษณะพิเศษหาพบได้ยาก

ผ้าห่อคัมภีร์ ผ้าสมปักปุมไหม เทคนิคมัดหมี่ ไม่ปะกับคัมภีร์ ลงรักเขียนทองแบบจีน สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

พิพิธภัณฑ์ ศรีอุบลรัตนาราม

พิพิธภัณฑ์ ศรีอุบลรัตนาราม

SRI UBONRATTANARAM MUSEUM

สนับสนุนการจัดพิมพ์เอกสาร
โดย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อาคาร และส่วนประดับอาคาร

หอแจก วัดศรีอุบลรัตนาราม หรือ อาคารศาลาการเปรียญ สร้างในสมัยพระศาสนดริก (ชิตเสโน เสน) เป็นเจ้าอาวาส สร้างด้วยไม้เนื้อแข็ง (ไม้จิก) ทั้งหลัง

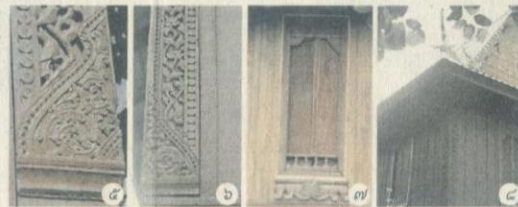
ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ในสมัยพระครูวิจิตร ธรรมพาคณี เป็นเจ้าอาวาส ได้มีการรื้อถอนและประกอบใหม่ด้วยเหตุผลในการจัดวางตำแหน่งอาคารต่างๆ ใหม่ภายในวัด

และในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ พระวินัยโกศล (เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน) ได้มีเมตตา ให้บูรณะอาคารหลังนี้ โดยยกให้สูงขึ้น ๑.๕๐ ม. เลื่อนอาคารขึ้นบนออกไปจากจุดเดิมด้านข้าง ๕ ม. ด้านหลัง ๗ ม. ทำฐานรากอาคาร และก่อสร้างชั้นล่างใหม่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ประดับบัวปูนปั้น โดยทุนริเริ่มจากรายได้ของงานนิทรรศการบ้านคำปุ่น จัดตั้งเป็นกองทุนบูรณะหอแจกวัดศรีอุบลรัตนาราม

๑. หอแจกหลังการบูรณะ
๒. เริ่มบูรณะปี ๒๕๔๐
๓. ไม้แกะสลักประดับมุมเสา ที่ทรุดโทรมก่อนการบูรณะ

๑. โหง (ซ่อฟ้า) ทำจากไม้ตะเคียน เดิมแกะสลักลงรักปิดทอง ประดับกระจก อายุกว่า ๑๐๐ ปี ฝีมือช่างอุบลราชธานี
๒. นาคประดับปลายสันตะเข้ (ท่านองหางหงส์)
๓. โหง ที่ได้ทำขึ้นใหม่โดยหล่อจากของเดิม
๔. อาคารหอแจก วัดศรีอุบลรัตนาราม

๕. งานแกะสลักไม้จากช่างพื้นถิ่นอุบลราชธานี
๖. ไม้แกะสลักประดับมุมเสา
๗. หयोगหน้าต่างแข้งสิงห์ มุมค้างคาว
๘. หอแจกหลังการบูรณะแล้ว

คุณค่าทางศิลปกรรม และสถาปัตยกรรมของอาคารหลังนี้ เห็นได้จากเครื่องประดับอาคารต่างๆ เช่น

โหง (ซ่อฟ้า) ราวระกา ทางหงส์รูปนาค

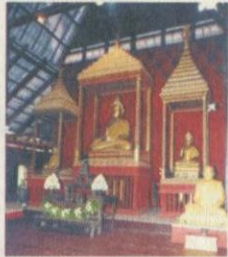
เดิมลงรักปิดทอง ประดับกระจก ศิลปะท้องถิ่นอุบลราชธานีโดยแท้ อาจพบได้ในเขต อ.เมือง เช่น วัดหนองบ่อ วัดโพงาม เป็นต้น งานแกะสลักรูปนาคมีหงอนสะบัดพริ้วงดงาม แสดงถึงฝีมือช่างที่มีเอกลักษณ์

นอกจากนี้ ยังมีไม้แกะสลักประดับมุมเสา และหयोगหน้าต่างแข้งสิงห์ มุมค้างคาว ล้วนแล้วแต่มีความงดงามหาชมได้ยากในปัจจุบัน

พระประธานในหอแจกสร้างขึ้นในสมัยพระเทพอมม (ม้า) เป็นเจ้าอาวาสเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย นั่งขัดสมาธิเพชร แกะสลักจากไม้แก่นเกรา (ภาษาอีสานเรียก ไม้มันปลา) มีขนาดหน้าตักกว้าง ๑.๓๐ ม. สูง ๑.๔๐ ม. ลงรักทาสีสีแดงปิดทองคำเปลวทั้งองค์ ประดิษฐานอยู่ภายในบุษบกไม้ทั้งหลัง ที่สร้างขึ้นพร้อมกันกับพระพุทธรูปไม้แกะสลักองค์นี้และมีบุษบกไม้ชนิดเดียวกันมีขนาดลดหลั่นลงมา กระหนามอยู่ทั้งสองข้างและภายในบุษบกประดิษฐานพระพุทธรูปอยู่ทั้ง ๒ บุษบก

๑. พระประธานทำจากไม้แก่นเกรา ประดิษฐานในเรือนยอดศิลปะอุบลราชธานีแท้

๒. พระพุทธรูปสำริดศิลปะท้องถิ่น ประดิษฐานในเรือนยอดเบื้องขวา พระประธาน ชื่อพระศิริกนิษมณี สร้างเมื่อศักราชได้ ๑๔ ตัวปีเบ็ญย เดือน ๖ ขึ้น ๙ ค่ำ เรือนยอดทั้ง ๓ องค์สร้างจากไม้เนื้อแข็ง แกะสลักประดับกระหนามรักบันปิดทอง

๑. ตู้หนังสือลายรดน้ำ ด้านหลังเขียนภาพรามสูร
๒. จารึกด้านหลังตู้หนังสือในหอแจก
๓. ตู้หนังสือลายรดน้ำ ฝีมือช่างอุบลราชธานี

๑. ตู้หนังสือกระหนามรักบัน แกะสลักปิดทอง ฝีมือช่างอุบลราชธานี สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น
๒. ใต้กระหนามรักบัน แกะสลักปิดทอง ฝีมือช่างอุบลราชธานี

ตู้หนังสือ

ตู้หนังสือวัดศรีอุบลรัตนาราม เป็นศิลปะฝีมือช่างท้องถิ่น ที่สะท้อนศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ และฝีมือเชิงช่างของชาวอุบลราชธานี อย่างแท้จริง ทั้งเทคนิคแกะสลัก ลายรดน้ำ และลายกระหนามรักบัน ลงรักปิดทอง

"พระพุทธสิทธราชสงฆ์แล้ว ๒ พัน ๔ ร้อย ๖ พระวัสสา เจ้าอุปราคมิสสธาสสร้างตู้หน่วยนี้ไว้กับพระศาสนา แผ่นสำเร็จการเขียนในเดือน ๓ ขึ้น ๑๒ ค่ำ ปีกุญแจลักษ์"

จากตู้หนังสือ อ่านโดย พระครูวิมลอุบลารักษ์ (ชุตินุญญ สมบัติ) รองเจ้าอาวาส